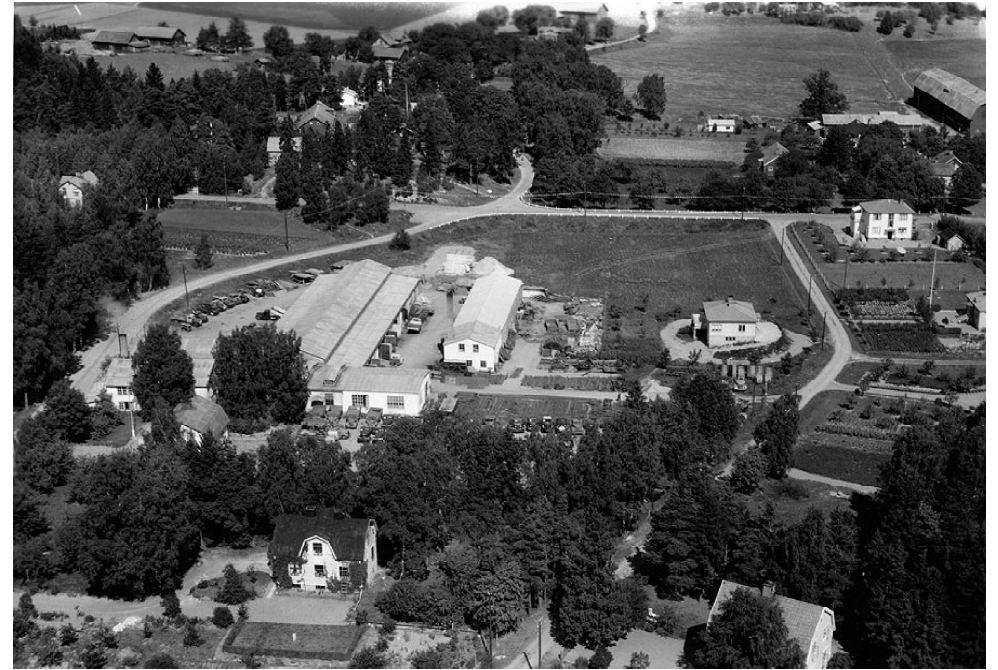

Årsmöte den 17 mars
Anmäl dig till supén redan nu!

OMSLAGSBILDEN:

Sörlings verkstäder 1949. Det är före karosseriverkstadens stora tillbyggnad. Odensalavägen slingrar sig, uppåt i bilden, genom en lummig idyll mellan Sätuna gård och Arenberga gårdar. De är ännu gedigna jordbruk med åtskilliga ekonomibyggnader.

Foto: Arenbergsflyg, 1949. I Stockholms Läns museums samlingar.
(Arenbergsflyg har ingenting med vårt Arenberga att göra.)

WEBBERSVÄG VADÅ?

Styrelsen har förklarat att INDUSTRI skall vara vårt tema år 2012. Vi ser med spänning på vad de hittar på. För Tidlösans räkning känns våra äldsta industrier som väl avhandlade. "Färgen", Kexfabriken, Matsilver, Sörlings och Steninge Lervarufabrik har alla fått sina artiklar i Tidlösan.

Den som kör förbi Centrum mot Märsta station har kanske sett att vi har fått en ny vägstup. De nya bostadshusen på Södergatan närmast Centrum har fått sin infart från Västra Bangatan. Där står en alldeles ny skylt: Webbersväg. Om du undrar över vem/vad Webbers syftar på, skall du få svaret här.

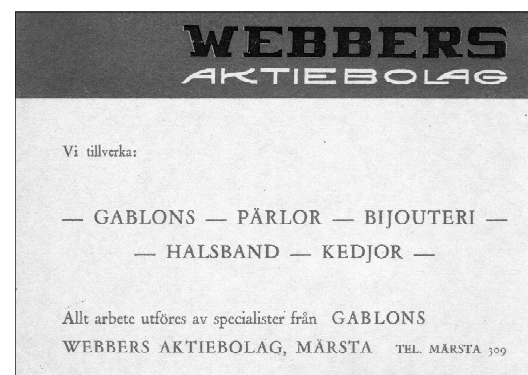
Webbers AB hette "pärlfabriken" som låg i slänten strax söder om de nya husen. Den var verksam 1951-53. Fabriken var inhytt i en gammal lada som hörde till Nymärsta gård, vilken förstördes i en totalbrand 1953. Inför planeringen av den nu aktuella bebyggelsen gjorde miljökontoret en utredning om vad som kunde dölja sig i backen efter den branden. Här blev jag en av sagesmännen. Förmodligen fans namnet Webbers i handlingarna när man skulle bestämma ett namn. Så fick de fem tyska familjer som kom till Märsta för drygt 60 år sedan ett "äreminne". Tack för det! Historien om detta skrevs i Tidlösan nr 2 år 2000.

I brist på vittnesmål från sentida industrier kan man ju berätta om hantverk och andra sysselsättningar. Vi börjar med frisören i detta nummer, så får vi se vart det tar vägen. Här har ni kära läsare en möjlighet att fylla i med berättelser från era arbetsplatser.

Tänk så mycket det finns att skriva om – alla verksamheter från 1970-talet och framåt! Sätt igång!! Det ingen skriver om blir glömt!!!

Giselher

*Korrespondenskort från
Pärlfabriken 1951-1953*

TIDLÖSAN

UTGES AV:

Husby-Ärlinghundra Märsta
Hembygdsförening
195 91 Märsta
Plusgiro: 36 15 92-9

UTKOMMER: 4 gånger per år.

TRYCK: PP-Tryck, Märsta

REDAKTION:

Giselher Naglitsch, ansvarig utgivare
Tel. 08-591 155 14
E-post: tidlosan@hembygdmarsta.se

Manus mottages med tacksamhet.
Vi förbehåller oss rätten att i
samarbete med författaren redigera
det insända materialet.

INNEHÅLL

INNEHÅLL	Sid
Webbersväg - vadå?	3
Hantverk med tradition - barberaren	4
Lilla julafton	9
Händer 2012	9
Gräv där Du står - Stig Hälludd	10
Verksamhetsberättelse	14
Nya medlemmar	14
Resultat- och balansräkningar	17
Revisionsberättelse	18
Kallelse till årsmöte	18
Dagordning för årsmötet	19

BLI MEDLEM I VÅR FÖRENING

Medlemskapet berättigar till deltagande i alla evenemang, även de som inte är öppna för allmänheten, och du får Tidlösan i din brevlåda fyra gånger om året. Avgiften är 120 kronor om året och gäller för hela familjen.

Enklaste sättet att bli medlem är att sätta in avgiften på vårt Plusgiro med angivande av *namn och adress*. Skriv gärna *Ny medlem* som referens.

För mera information gå till föreningens hemsida: www.hembygdmarsta.se

HANTVERKARE MED TRADITION - BARBERAREN

Min barberare har 150 rakknivar snyggt ordnade på väggen i sin frisörsalong hemma i villan och han säger att det ligger minst 150 till uppe på vinden. Alla är de olika. Barberaren har ingen användning för alla dessa knivar. För han påstår att han inte är någon samlare och han har slutat raka med kniv.

Några dagar efter ett möte i hembygdsföreningen, där vi planerade kommande Hembygdens Dag, satt jag i stolen hos Kjelle för att bli fin – nåja, slippa påpekandena därhemma att det åter var dags... Alla rakknivarna på väggen gav mig en impuls att be Kjelle demonstrera knivrakning på Hembygdens Dag. Ett gammalt hantverk skulle ju passa i sammanhanget. Men där blev det nobben. Det har jag inte gjort på många år. Man måste hålla igång hela tiden för att kunna utföra en bra rakning, säger Kjelle.

Han heter Kjell Löfberg och föddes i Uppsala 1944. Familjen köpte en villa på Skolgatan och flyttade till Märsta 1955. Där drev pappa Brynolf sitt urmakeri under många år. Så Kjelle har vuxit upp med hantverkaretradition.

När Birger Brolund skrev sina böcker om yrkesval i början av 1960-talet var Kjelle på god väg att etablera sig i barberaryrket. Kjell, utan presentation, finns med i en av böckerna. Bildtexten i boken lyder: *Pojkkalufsen och herrfrisören fordrar båda särskild behandling*. I boken visas hur en pojkkalufs putsas till. Vi har valt en bild där en herrfrisyr, som duger till lördagsdansen på Klockbacken, kommer till. Bilden visar hur tidens frisörsalong var inredd.

Lägg märke till ugglan som gör reklam för Wazins Keratin. Keratinet utvanns av kohorn i en liten fabrik i Odensala. Det förädlades och marknadsfördes av Gahns tekniska fabriker i Uppsala. Svante Wendel tog bilderna till Birger Brolunds böcker.

FRISÖR

Birger Brolund skrev: Av flera skäl är frisöryrkena efterfrågade bland yrkesväljande ungdomar, särskilt bland flickorna. Det kan säkert bero på att man i den åldern har ett nyvaknat och starkt intresse för sitt eget utseende och har funnit, att med ny frisyr får man ett ”nytt” ansikte.

Vad gör en herrfrisör? Även om herrfrisörens arbete till största delen består i klippning, är det mycket mer än så han måste kunna, t. ex. ondulering, permanentning, rakning, ansiktsmassage och manicure.

Om klippning med maskin och sax är den vanligaste sysslan, så är det långt ifrån den lättaste. Kundens hårtyp och ansiktsform kanske talar för en frisyr, medan han själv av skilda skäl talar för en annan. Frisören får råda men akta sig för att bestämma. Detta är regeln i all hår- och skönhetsvård, och det är en ansvarskrävande och svår sak, att i

Foto: Svante Wendel

fantasin försöka se framför sig hur kunden kommer att passa i den ena eller den andra frisyren.

Herrfrisören måste vara noga med att hålla verktyg och tillbehör i gott skick och lokalen ren och proper.

Enligt noteringar i hembygdsföreningens bildarkiv togs fotografierna 1962. Kjell Löfberg var då 18 år och i begynnelsen av karriären. Ett år senare har Kjell avlagt gesällprov.

Han avancerar snart till föreståndare för Sven Arvidssons frisersalong i nya

Ur Birger Brolunds bok. Red är säker att frisören är Kjell Löfberg. Men vi känner inte igen kunden och vet inte i vilken salong bilden är tagen.

Märsta centrum. I september 1970 får salongen besök av lokaltidningen NORRORT. Den sprids som gratistidning till förortskommunerna norr om Stockholm. Reportern Ellie Olin skriver en lång artikel om knivrakning, vilken till stora delar återges i det följande.

SOM EN VIRTUOS SPELAR FIOL SÅ KÄNNES RAKNING MED KNIV

Norrorts herrar rakar sig i allmänhet elektriskt eller hyvlar. Men en och annan längtar efter den hantverkskickliga rakknivsmetoden. Kan man få bli rakad än i dag med kniv? Med hela den mångtusenåriga ritualen och fingertoppskänslan? Svar ja.

”Barba” det är skägg på latin. Sedan årtusenden mannens stora problem. För det växer. Det växte på de gamla egypterna, som använde tvådelad rakkniv. Det växte på 1100-talets slätrakade herrar i högre stånden. Präster och munkar hade skäggbekymmer på medeltiden. Det har de än!

Rakapparaten lanserades först 1935 i USA. Patenthandlingarna är dock äldre.

Ingen rakborste här. Efter uppmjukning med varma dukar följer intvålning för hand. Fr. v. frisörmästare Sven Arvidsson, föreståndare Kjell Löfberg och kunden hr Bengt Johannessson. (Fotografens namn angavs inte i tidningen)

Rakhyveln bröt rakknivens välde och barberarens. Att vara ”rakare” eller barberare var förr att sitta inne med nyckeln till ”inne-livet” i medeltidens samhälle. Hos honom sammanstrålade intrigörerna, och han privatanställdes av furstarna.

Att raka med kniv är en konst. Så komplicerad, så angenämt ritualbetonad att män med rakhyvel och eldon gått

förlustiga en upplevelse. Men vart går en man om han vill få en hederlig, gammaldags kulthandling utförd?

Jo, han far till t. ex. Märsta. Där finns frisörmästare Sven Arvidssons två herrsalonger, där hela personalen instrueras i hanteringen av rakkniv.

RULLANDE HANDRÖRELSE

Knepet med rakkniven är att ha väldigt mjuka handleder, säger hr Arvidsson. Dagens unga frisörer instrueras inte i knivrakning. Så vi lär upp hela personalen hos oss. Svårigheten är att få fram mjuka handrörelser, nästan rullande, eftersom vi har få kunder som begär knivrakning. Det kräver nämligen träning.

Föreståndaren för Sven Arvidssons herrsalong i Märsta centrum Kjell Löfberg skriker till äkta knivrakning. (I artikeln kallas Kjell för Öberg. Det har jag genomgående rättat. Tidlösans red. har tidigare av misstag skrivit annat fel. Så nu är det klart, Löfberg skall det vara!) Bengt Johannessson sitter i stolen och vill bli rakad med kniv. Trevligt som omväxling, tycker han. Och proceduren börjar. Rituell så det förslår.

Först mjukas stubben upp med varma dukar. Lite hett om hakan. Men stubben ger sig efterhand. Så vispar man upp tvål. Förr fanns vispmaskin. Det krävde stor omsättning av kunder. Nu görs det för hand. Läggs på för hand också! En styggelse att här använda rakborste. På gammalt manér arbetar man in löddret 3-4 minuter. Grov stubb kräver längre behandling. Så striglas kniven högtidli-

gen. Också det med rullande handrörelser. Därpå provar Kjell Löfberg knivens egg som sig bör på ett hårstrå, taget från tidningens medarbetare. Kniven är helvass. Och herr Johannesssons skäggstubb väntar.

(När red sitter i stolen 40 år senare berättar herr Löfberg att den bästa strigeln var gjord av amerikansk hästhud.)

SOM EN VIRTUOS...

Rakning med kniv skall utföras precis som en virtuos spelar fiol, säger frisörmästare Arvidsson. Och hr Löfberg spelar å hr Johannesssons stubb. I första rakningen går man ”medströms”. Tar håren i växtriktningen. Så böjer sig kunden mot tvättfatet och sköljer av. Ny intvålning med spelande fingertoppar! Och nu går rakningen mot hårstråns växtriktning.

Men det finns grovstubb som förbjuder rakning mot växtriktningen. Alla sådana intrikata problem gav barberarna förr en nyckelställning. Män mötte män hos oss i skräet förr. Vi var egentligen den tidens massmedia, säger hr Arvidsson.

(I den vägen har ingenting ändrats. När red. har förmånen att besöka Kjelle byter vi både åsikter och nyheter. Vi har likartade uppfattningar och erfarenheter, också många gemensamma vänner och bekanta i bygden. Båda har vi levt i Märsta i ca 60 år. Jag kan inte minnas ett enda besök hos Kjelle där han inte säger: jag har alltid trivts så bra här i Märsta.)

Elrakning är ett stressverk, betonar hr Arvidsson. Många övergår till hyvel som ger en bra rakning med djupverkan. Den sitter i dagen igenom, rätt utförd. Men en rakning med kniv är ännu oöverträffad. Man bör sällan skifta rakningstyp. Huden ska vänja sig vid ett enda sätt att rakas.

Sen hr Löfberg dragit av stubben, placerat tvål och stubb på vänster handled enligt gammalt manér, sköljer hr Johannesson sig sista gången. Så skrider man till varma dukar igen. Om man inte gjort en inpackning först. Här kan man roa sig med många alternativ. Efter sista varma duken följer en kall. Då huden adstringeras, porerna drar ihop sig,

skevr Norrorts reporter Ellie Olin

*Här får red:s
bror Gerulf
Naglitsch en
välbehövlig
puts av gamla
skolkamraten
Kjell Löfberg.*

*I bakgrunden
ses alla
rakknivar
som inte
längre
används.*

*Foto: Giselher
Naglitsch*

VAD HÄNDE SEDAN

1977 hade Kjell kvalificerat sig för sitt mästartrebrev. Han övertog sin gamla chefs frisörsalong i nya Märsta centrum. Den hette Centrumfrisören och drevs vidare under samma namn. 1994, efter 17 år som egen företagare och med ansvar för ett varierande antal anställda, sålde Kjell salongen och öppnade Kjelles Barbershop hemma i villan. Tidsbeställning gav lite mera flexibilitet i tillvaron.

Birger Brolund skev om frisörsyrkena att de ställer krav på att frisören skall orka gå och stå hela dagen. Det har Kjelle märkt av. Både höfter och knän har tagit stryk. Men han har stått pall hela vägen.

För ett par år sedan gick Kjell i pension. Men det händer att han klipper gamla kompisar ibland. Red har nöjet att räknas till kompisarna och kan fortfarande få en klippning och en trevlig pratstund hos Kjelle – men någon rakning blir det inte.

Giselher

LILLA JULAFTON 2011 HÄNDER 2012

I slutet av 1980-talet började hembygdsföreningen att fira Lilla Julafteon och i år var det inget undantag. I år träffades 50 vuxna och ett barn i "Småskolan" i Husby (Församlingshemmet), denna för årstiden varma lördagseftermiddag i första adventstid. Året innan vid samma tid var det snö och kallt. Jag satt och tittade i en gammal Tidlösa från början av 1997 och såg att Lilla Julafteon 1996 var det ett 30-tal som åt och fick information om boken om Husby skola som var på väg till tryck.

Nu kom arbetsstyrkan redan klockan ett och förberedde dukning av lokalen. Dagen innan hade vi handlat allt som behövdes och Mailis och Margareta kokade gröt lördag förmiddag. Hans Nilsson i Bromsta hade huggit en gran som stod och väntade på att bli klädd.

De första gästerna kom 45 minuter innan utsatt tid. Det var en del som hade promenerat till Husby med en härlig medvind i ryggen. När alla hade kommit och fått glögg och pepparkaka satte vi oss till bords. Klapparna låg nu under granen. Under tiden spelade tre tomtensissar från Märsta Dragspels-gille.

Föreningens ordförande Ulf Berndtson hälsade alla välkomna, utbringade en skål och informerade om kvällens program. En mandel hade lagts i gröten och den lyckliga vinnaren av en julgrupp blev Elfride Fichter. Ett litet sånghäfte med julsånger fanns på varje plats och vid några tillfällen fick vi sjunga.

Efter kaffe och lottdragning var det dags för julklappsutdelning. Med bestämd hand styrde ordförande upp det hela. Så blev det långdans genom lokaliteterna och vi avslu-

19/2 Trivselträff i Hembygdsgården, en film om Arlandas tillkomst

17/3 Årsmöte, se särskild kallelse

21/4 Vårstädning, Hembygdsgården och Täppavallen

30/4 Valborgsfirande vid Hembygdsgården

19/8 Hembygdens Dag

14/10 Allsång i Hembygdsgården

1/12 Lilla julaften

Foto Bo Klang

tade med att auktionera ut granen och där blev det en hård budgivning mellan Margareta Klang och Britt-Marie Elgenfors. Slutbudet blev 300 kronor.

När själva festen var över, var det dags för efterarbetet och vi stängde och låste vid halv åtta.

Ett stort tack till alla er som gjorde årets lilla julaften till en trevlig eftermiddag och kväll.

Bo Klang

GRÄV DÄR DU STÅR

Tidlösan bad några tidigare ordföranden i hembygdsföreningen skriva några rader med minnen från deras tid i föreningen. Hur kom Du med i verksamheten och vad hände under Din tid var frågan? Stig Hälludd är först ut med sina minnen.

MINA RÖTTER HÄR I BYGDEN

Om man läser de små notiserna i Sigtuna Tidning från början av 30-talet kan man få den uppfattningen att stämningen i Sigtuna stad var i ett slumrande tillstånd, långt bort från de världshistoriska händelserna.

I en notis i Sigtuna tidning från 1927 står att läsa: ”I föregående nummer av Eder ärade tidning har genom ett beklagligt misstag införts den notisen att några majfirande råkat i gräl på Klockbacken. Vi bedja att få dementera detta enär slagsmålet ägde rum i lugn och ro på den annars så fredliga Stora gatan,” undertecknat av idrottsstyrelsen.

Mina föräldrar träffades på klockbacken i Sigtuna i början på 30-talet i en tid mellan de två världskrigen. Föräldrarna flyttade i slutet på 30-talet från Sigtuna till Stockholm där de fick både jobb och bostad.

Vi reste ofta till Sigtuna. Först med tåg till Märsta station, för att sedan fortsätta med buss. Bussförbindelsen hade inrättats 1929. Men vägarna var fortfarande grusade och dåliga, även långt in på 50-talet då jag åkte moped till Sigtuna. Föga anade jag då att jag 1965 skulle patrullera Sigtuna stads gator som polis.

TILL MÄRSTA SOM POLIS

En snörik, kall och blåsig vinterdag anmälde jag mig på Märsta polisstation för tjänstgöring. Polisstationen låg då i anslutning till den numera rivna brandstationen vid Stationsgatan. Det var början på min karriär i ett växande samhälle bland fjärdingsmän och landsfiskaler.

Landsfiskalskontoret låg en liten bit ner mot Märsta järnvägsstation vid Stationsgatan, från polisstationen sett. Där träffade jag för första gången landsfiskalen, polismästare från och med 1965, Wilhelm Johansson som hälsade mig välkommen till polisdistriktet.

TIDEN I MÄRSTA SKULLE BLI KORT

Vi har alla en historia. Byggnader och samhällen har också sin historia. Van vid storstadspulsen i Stockholm var min första tanke, den dagen jag gick ner till landsfiskalskontoret utefter en blåsig Stationsgatan, att jag inte skulle stanna kvar så länge i det här polisdistriktet. Så blev det inte. Det blev 35 år som polis huvudsakligen i Märsta, sedermera Sigtuna kommun.

MÄRSTA POLISDISTRIKT

Den ordning att varje kommun hade sina egna fjärdingsmän ändrades och det kommunala polisväsendet förstat-

ligades 1965. Polismyndigheter inrättades och Märsta polisdistrikt bildades. Märsta, Upplands-Väsby, Knivsta och Almunge kommuner samt Sigtuna stad bildade nu ett nytt polisdistrikt, Märsta polisdistrikt.

Arlanda flygplats ingick till en början i polisdistriktet. Bygget av motorvägen och uppbyggnaden av flygplatsen var på gång redan 1962 då jag hade utlandstjänst.

Polismyndigheterna fick nya bilar och ny utrustning och nya uniformer för att möta tidens krav. Tvådörrars Volvo Amazon som tog sig fram så gott som överallt. Det var som en dröm för en ung polis.

POLIS MED TRADITION OCH SABEL

Den nya ordningen gällde dock inte i Sigtuna stad enligt chefen Folke Svensson. I Sigtuna stad bär vi sabel, långrock och skärmmössa, inte båtmössa och batong, och vi patrullerar till fots var budskapet. Detta resonemang upphörde efter en kväll då den gode Folke inbjöds att delta i en kvällspatrull med bil.

En fyllerist på Stora gatan skulle tas om hand. En fyllerist som inte ville förstå att han skulle in i baksätet på polisbilen. Folke fastnade med sabeln i bildörren och fick se sin skärmmössa rulle ner i en av gränderna under tumultet med fylleristen. Efter den resan fick även vi som jobbade i Sigtuna stad tillgång till ny utrustning.

Foto: UNT

Sigtuna stad var en liten lugn idyll där små händelser blev stora och där folk "kände varandra"

Vid ett tillfälle satt jag vakt på polisstationen som då låg i ett litet vitt hus snett bakom rådhuset vid stora torget i Sigtuna. En förargad barsk herre ringde och påtalade felparkeringar på torget. Då jag påpekade att det var lite svårt att komma in där med bilar skrek han i luren: "Vem har talat om bilar, jag menar cyklar i cykelstället utanför Upplandsbanken." Det blev inte bättre av att jag då påpekade att vi inte hade några bilar att skicka, när det var några hundra meter att gå.

HEMBYGDSFÖRENINGEN

För att lära känna bygden lite mer gick jag med i hembygdsföreningen och drogs med i studiecirklar, forskning och dokumentation om bygdens historia. Jag kom med i styrelsen och snart utsågs jag till studieorganisatör.

Resultatet av våra studiecirkels arbete gavs sedan ut i tre delar "Gamla Märsta i ord och bild", med utgivningsåren 1981, 1982 och 1985. Det föll på min lott att som huvudredaktör svara för det mesta av författandet. Våra söner talar fortfarande om att de somnade till skrivmaskinens knattrande och vaknade till samma melodi på morgnarna.

Det började med att det insamlade materialet gjordes tillgängligt i en stor skärmutställning med text och bilder. Efter att 1979 först ha visats i Husby skola transporterades den runt till olika bibliotek och institutioner. Det var

"tung dokumentation" som fick taktäckena att svikta.

Som ett led i forskningen och arbetet med utställningen började vi samla in gamla bilder från medlemmar, intervjuoffer och andra personer vi kom i kontakt med. Per Engström på skolornas AV-central hjälpte oss med reprofotografering av bilderna.

Från Ove Simlund fick vi låna ett parti glasplåtar med motiv från villa Björkudden och landsfiskalen Haldor Simlund. Andra medlemmar lånade ut sina album. Under 1978 insamlades, reprofotograferades och registrerades fler än 200 bilder. Det blev början till ett hembygdsföreningens bildarkiv som fotogruppen med stor iver arbetade fram och dokumenterade. Idag har denna del av hembygdsföreningens samling vuxit till ca 5 000 digitaliserade bilder. I mitten av 1980-talet berikades samlingarna med ett stort parti negativ från UNT, som räddades åt eftervärlden när tidningen skulle gallra ut "gammalt skräp". Fotogruppen har jobbat i många år med identifiering, gallring och digitalisering av materialet. Även den delen består nu av närmare 5 000 historiska dokument i föreningens samlingar.

Med äldre bilder som underlag gjordes, i början av 1980-talet, bland annat diaserier som användes i skolorna i samband med föredrag om hembygden. Jag var själv ute i många skolor och berättade om bygden. Senare tog Marés Lendway över detta under ett flertal år.

När Martin Andersson alltför tidigt lämnade oss efterträdde jag honom som ordförande för föreningen. Ett uppdrag som jag behöll åren 1981-1985.

Under min tid som ordförande startades förutom studiecirklar "Gräv där du står" även kurser i växtfärgning, vävning, fotokurser, kurser i hembygds-kunskap och matlagning.

En festkommitté tillsattes och stod för arrangemang som årsmöte, gökotta, utflykter och hembygdsdagar mm. Ett av de roligaste minnena från ett årsmöte var när vi hade en skattjakt och skatten, den hemliga vinsten, var en säck potatis.

Martin Andersson, som inte var informerad, fick läsa upp en lång rebus

vilken utmynnade i beskedet att den hemliga vinsten fanns att hämta i den likaledes ovetande Ingrid Anderssons potatiskällare. Reaktionen blev den förväntade till allas glädje.

Kanonerna som stod framför skolan passade inte in i vår verksamhet. De såldes till armémuséet i Göteborg. Soldattorpet Torrhäll plockades ner, och flyttades från Arlanda till sin nuvarande plats på ången nedanför skolan.

Det var en rolig tid och en kontrast till det yrke jag valt. Vi var en grupp aktiva medlemmar som jobbade ideellt i ett fint samarbete med något vi tyckte var roligt.

Tillsammans kan man göra mycket.

Stig Hälludd

Soldattorpet Torrhäll i sitt ursprungliga läge. När Luftfartsverket 1982 skulle riva torpet fick föreningen, med mycket kort varsel, möjlighet att rädda det. Alla detaljer märktes som en byggsats och torpet plockades ned för att senare återuppföras på Täppavallen. Den tid som gick åt för bygglov och andra förberedelser, samt diverse förseningar, gjorde att det tog ända till 1991 innan arbetet med återställandet var slutfört.

VERKSAMHETSBEÄTTELSE

Husby-Ärlinghundra Märsta Hembygdsförening år 2011

Styrelse och funktionärer

Styrelsen har under verksamhetsåret 2011 bestått av följande personer:

Ordinarie ledamöter

Ordförande	Ulf Berndtson
Vice ordförande	Peder Andersson
Sekreterare	Anders Lässman
Kassör	Bo Klang
Ledamöter	Torbjörn Engholm Tore Svensson Bente Åkesson

Suppleanter	Marés Lendway Torsten Nordén
-------------	---------------------------------

Skolfogde	Marés Lendway
Stugfogde	Torsten Nordén
Tidlösan	Giselher Naglitsch
Hemsidan	Bo Klang
Revisorer	Björn Stenutz Karl-Erik Sturebrandt

Suppleant	Assar Gylfe
Valberedning	Margareta Klang, Gun Eriksson och Ove Åhslund

Styrelsen har under året haft 12 protokollförda möten inklusive konstituerade mötet.

Medlemmar.

Föreningen hade vid verksamhets-årets slut 559 medlemmar, därav 20 nytillkomna medlemmar.

Gentemot föregående år är det en nettoökning med 4 medlemmar. Medlemsavgiften har varit 120 kr per hushåll, av vilket 20 kr går till Stockholms läns hembygdsförbund.

Aktiviteter.

Husby skola, museum och Täppavallen.

Visningar för skolklasser av Husby skola har ägt rum vid olika tillfällen samt en grupp från SFI (svenska för invandrare) samt även i andra sammanhang visat bilder ur föreningens arkiv och berättat om bygdens historia.

Inköp.

Föreningen har köpt in en ny gräsklippare

Diplom.

Föreningens diplom för 2011 tilldelades Birger Brolund.

Valborgsmässafton.

Vårens ankomst firades traditionsenligt och var välbesökt. Talet till våren hölls av Bo Klang hembygdsföreningen. Sången framfördes som allsång.

Trivselträffar/medlemsmöten.

Februari:	Skolan 13/2
Mars:	Årsmöte 19/3 med efterföljande supé
April:	Städdag 16/4
Oktober:	Allsång 16/10
November:	Lilla julafton 26/11

Hembygdens dag.

Mycket välbesökt dag med traditionsenligt program.

Dagen började med bra väder och friluftsgudstjänst. Temat för i år var Skolan. Utställningen i magasinet var uppskattad och bjöd på föremål som har anknytning till skolan. För musiken stod Märsta dragspelsgille, Torsten Englund framförde ett föredrag om psalmonikon och spelade på en. Trubaduren Jan Burehäll framförde omtyckta visor. Därtill var det den sedvanliga försäljningen av kaffe, korv våfflor, lotter med mera.

Skördefest.

Föreningen visade upp äldre jordbruksredskap på skördefesten den 10/9 i Vattentornsparken i Valsta.

Tidlösa.

Under året kom fyra nummer av föreningens tidskrift ut.

Skrivelser.

Föreningen har yttrat sig till Swedavia gällande kabelparken vid Halmsjön. Föreningen har lämnat yttrande över planprogram gällande Arlandastad norra till Sigtuna kommun.

Fotoverksamheten.

Under året har vårt fotoarkiv berikats med närmare 100 poster med nya/gamla bilder, eller ca 200 enskilda bilder. Därutöver har ett antal nytagna bilder registrerats för

framtiden. Genom hemsidan får vi dom flesta månaderna någon fråga om bilder som vi kan tillgodose. Det är mest släktforskare och forskare med specialintressen som hör av sig.

Gåvor och bidrag.

Kommunalt bidrag har sökts och erhållits med 8 000 kr, bidrag från enskilda medlemmar har inlutit med 450 kr.

Olika föremål och fotografier har skänkts till samlingarna.

Märsta den 6 februari 2012

Ulf Berndtson

Peder Andersson

Bo Klang

Tore Svensson

Bente Åkesson

Torbjörn Engholm

HÄNT

Nya medlemmar

Ann och Sören Mörlin, Sigtuna, samt Kerstin och Sven Sjöberg, Knivsta, hälsas välkomna som medlemmar i vår förening

Resultaträkning 1 januari - 31 december

Intäkter	2011	2010
Arrangemang	35 470,00	42 003,00
Medlemsavgifter	65 880,00	64 285,00
Försäljning och uthyrning	5 556,60	2 738,00
Bidrag och gåvor	8 450,00	13 880,00
Räntor	3 622,20	811,75
Sponsring	3 000,00	3 000,00
Övrigt	0,05	0,00
Summa intäkter	121 978,85	126 717,75

Kostnader	2011	2010
Arrangemang	28 185,52	29 908,91
Avgift hembygdsförbund m.m.	11 100,00	10 980
Tidlösan, medlemsinformation	24 499,50	26 982,80
Administration, porto m.m.	7 865,50	8 202,00
Förbrukningsmaterial	983,00	9 573,00
Underhåll, skola och Tappavallen	9 342,00	7 166,00
Försäkringar och hyra	2 505,00	2 505,00
Styrelse och fogde, arvode	5 850,00	7 550,00
Övrigt/investeringar	22 625,00	7 544,00
Summa kostnader	112 955,52	110 411,71

Årets resultat	9 023,33	16 306,04
Summa kostnader och resultat	121 978,85	126 717,75

Balansräkning 31 december

Tillgångar	2011	2010
Kassa	2 050,00	2 190,95
Plusgiro	2 835,00	1 538,63
Bank	213 983,52	206 115,61
Summa tillgångar	218 868,52	209 845,19

Skulder och eget kapital	2011	2010
Eget kapital	209 845,19	193 539,15
Årets resultat	9 023,33	16 306,04
Summa skulder och eget kapital	218 868,52	209 845,19

REVISIONSBERÄTTELSE

Efter granskning av Husby-Ärlinghundra Märsta Hembygdsförenings räkenskaper och förvaltning för verksamhetsåret 2011 får vi, av årsmötet valda revisorer, härmed avge följande revisionsberättelse.

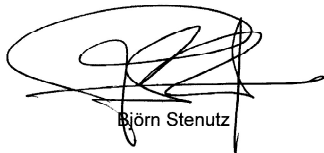
Inkomster och utgifter är vederbörligen verifierade och räkenskaperna är rätt och ordentligt förda.

Då vid revisionen någon anledning till anmärkning inte framkommit får vi tillstyrka

att årsmötet fastställer balansräkningen med en omslutning på 218 868:52 kronor och resultaträkning med ett överskott på 9 023:33 kronor samt

att styrelsens ledamöter beviljas full ansvarsfrihet för det gångna året.

Märsta den 21 Januari 2012

Björn Stenutz

Karl-Erik Sturebrant

KALLELSE TILL ÅRSMÖTE

med Husby-Ärlinghundra Märsta hembygdsförening

i Husby skola

lördag 17 mars

Mötesförhandlingarna börjar kl. 18.00

Underhållning (vid pressläggningen inte bekräftad aktör)

Efter mötet serveras supé

Supén kostar 130 Kr, exklusive ev drycker med alkohol

Anmälan till supén är bindande

meddelas senast tisdagen den 13 mars till

Bo Klang tel. 591 224 32 eller bo.klang@bredband.net

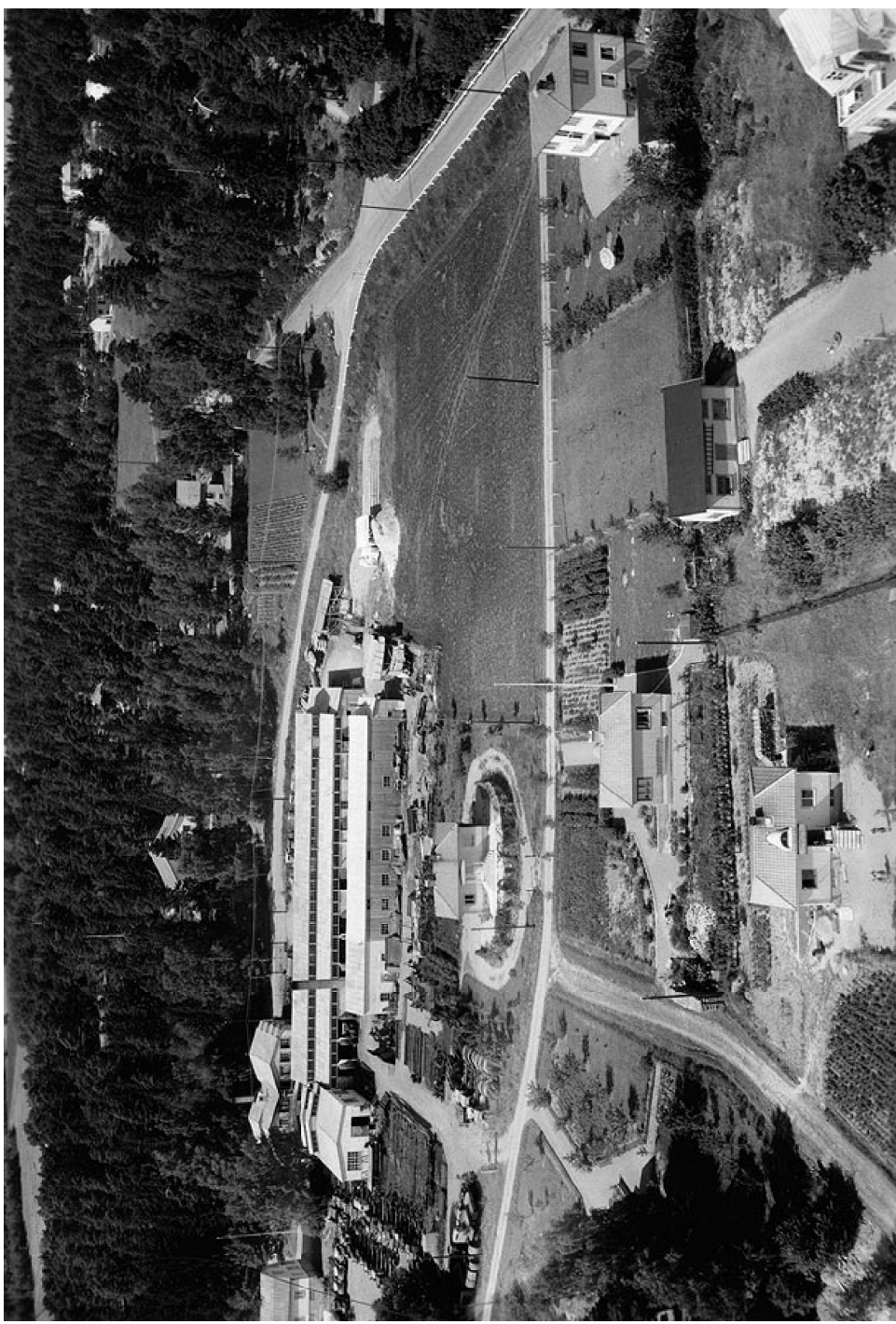
DAGORDNING FÖR ÅRSMÖTET 2012

Förslag

- 1 Mötets öppnande
- 2 Val av ordförande och sekreterare för mötet
- 3 Fråga om mötet är stadgeenligt utlyst
- 4 Val av två justerare, tillika rösträknare
- 5 Fastställande av dagordning
- 6 Styrelsens verksamhetsberättelse
- 7 Revisorernas berättelse
- 8 Fastställande av resultat- och balansräkning
- 9 Fråga om ansvarsfrihet för styrelsens ledamöter
- 10 Ersättning / arvoden till styrelsen
- 11 Beslut om antal ledamöter och suppleanter i styrelsen
(Enligt stadgarna minst 5 ordinarie och 2 suppleanter)
- 12 Val av styrelseledamöter
 - a ordförande på 2 år
 - b sekreterare på 2 år
 - c övrigaordinarie ledamöter på 2 år
 - d suppleanter på 1 år
- 13 Val av 2 revisorer jämte 1 ersättare, för 1 år
- 14 Val av ombud:
 - a Stockholms läns hembygdsförbunds årsmöte
 - b övriga organisationer
- 15 Val av 3 ledamöter till valberedningen samt sammankallande
- 16 Fastställande av medlemsavgift för 2012
- 17 Verksamhetsplan och budget för 2012
- 18 Behandling av eventuella motioner
- 19 Övriga frågor
- 20 Mötet avslutas

*Efter mötesförhandlingarna men före supén utdelas föreningens diplom till
förtjänt(a) medlem(mar) eller andra hembygdsvårdare.
Vem/vilka det blir kungörs senare, d v s efter Tidlösans pressläggning.*

Sörlings verkstäder med omgivande villabebyggelse. Vägen till höger är Stationsgatan. Foto: 1949, Arenbergsflyg